

*Parijs : 2 augustus 2024 : de Olympische spelen domineren het wereldnieuws.
Rumbeke : 2 augustus 2024 : ook wij wilden als zwemmend, fietsend en lopend
hier geraken, maar de Mandel was vandaag te veel vervuild.*

Redactioneeltje

Omdat een foto meer zegt dan duizend woorden, krijg je hier onze boodschap eens op een andere manier:

Is de boodschap duidelijk ?

Groetjes Flurk, Gerda, Katelijne en Ann

Activiteitenkalender

zondag 1 september: **Triennale Kortrijk 'After Paradise'**

Verantw.: kern

Verzamelen om 11.30 u op parking te Kortrijk, DAM 2
t.h.v. Budafabriek

Einde voorzien rond 17.30 u (zelfde locatie)

Kosten deelname 20 € (middagmaal inbegrepen)

Inschrijven bij Katrien (katriendenoulet@skynet.be) tegen 24 augustus

zaterdag 19 oktober: **Crea-namiddag**

Verantw.: Veerle, Ann D, Katelijne en Mia

Verzamelen om 14 uur in het zaaltje naast het gemeentehuis van Gullegem,
parking rechttegenover D'Hoeve (Peperstraat 3)

Einde voorzien rond 18.30 u (zelfde locatie)

Kosten deelname 10 € (koffie + snack inbegrepen)

Inschrijven bij Ann Dekijvere (ann.dekijvere1@telenet.be) tegen 12 oktober

zaterdag 16 november: **WTV-bezoek Roeselare**

Verantw.: Caroline, Colette en Johan

Verzamelen om 14 uur op de parking aan hotel Mercure te Roeselare
(Kwadestraat 149 Roeselare – Accent business park)

Einde voorzien rond 18.30 u op dezelfde plaats

Kosten deelname 10 €

Inschrijven bij Johan Scherpereel (johan.scherpereel@telenet.be) tegen 9
november

omstreeks zondag 15 december : het tweede **Zonnesteekje** van dit werkjaar
verschijnt via mail

(artikels en info zeker binnenbrengen tegen 1 december bij de redactie !)

dinsdagavond 31 december: **oudejaarsavond** bij Leen en Paul
verdere info volgt

Voor volgend jaar staan deze activiteiten reeds in onze agenda:

zaterdag 18 januari: **muzikale namiddag met Rein De Vos**

Verantw.: Ann D, Katrien en Veerle

Verzamelen in OC De Vonke, Lagaeplein 24 Heule Middagmaal is
voorzien - verdere info volgt

15 of 16 februari: **Film + etentje**

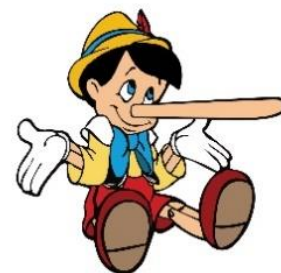
Verantw.: Flurk + kern

- verdere info volgt

zondagnamiddag 9 maart: **Musical 'Pinokkio'** (Marijke zingt mee!)

In OC De Schouw in Lichtervelde

Op zondagnamiddag – verdere info volgt

12/13 april: **wandeling aan zee**

Verantw.: Mia, Eveline, Caroline en Colette

Dagactiviteit - verdere info volgt

zondag 18 mei: **kampvoorbereiding + barbecue**

Verantw.: Claudine + kern

Dagactiviteit - verdere info volgt

14/15 juni: **lentewandeling**

Verantw.: kern

verdere info volgt

**Kamp van vrijdag 11 t.e.m. donderdag 17 juli 2025 in
De Kleppe in Everbeek**

(Kamp van 2026 : 28 juni – 3 juli in Oostende)

Planning op kamp

Wat op kamp besproken werd:

Het steekje

De redactieraad blijft 3 steekjes per jaar voorzien.

- 1) herbeleving kamp + activiteitenkalender voor het 1ste trimester
artikels graag binnen tegen eind juli
- 2) volledige activiteitenkalender tot juni
artikels graag binnen tegen 1 december (steekje rond 15 december in de bus)
- 3) kampsteekje

Kern:

Veerle wil reservelid zijn

Iedereen die wil, kan altijd inpikken

Kilometervergoeding:

Voorstel Ann: richtprijs kilometervergoeding: 0,30€/ km

Wat na 2026?

Bedenking: We worden allemaal een dagje ouder en het wordt er niet eenvoudiger op.

Veerle pleitte op kamp om in ieder geval de 'zonnepijlersgedachte' levend te houden.

Maar, als de groep gesloten blijft, dooft ze hoe dan ook langzaam uit. Misschien moeten we een nieuwe doorstart overwegen. Het moet allemaal wel haalbaar blijven.

Leen vraagt dat ieder voor zichzelf zijn/haar toekomstig engagement overdenkt en dat laat weten.

Post op kamp.

Van Ivan & Denise (ouders van Steven) en Delphine kregen we een kaartje. Van Miet Vanhoutte (zus van Lieve) kregen we mail.

*Hallo lieve Zonnewijzers,
Hopelijk kan ik jullie via deze mail bereiken.
Wat zijn jullie 'vroeg vogels', zeg . . . , nu al op kamp.
Ik dank jullie voor de mooie attentie; het is altijd leuk dit kaartje te ontvangen . .
. En zodoende, samen met jullie aan Lieve te denken.
Van mijnentwege ook een heel fijne zomertijd - dat jullie echt kunnen genieten
van zon, mooie natuur, deugddoende ontmoetingen, deze zomer.
Veel liefs, Miet*

Herbeleef het kamp

Zet je ontspannen in je stoel, zetel, bed, bad ..., neem dit steekje, zing mee en lees het verslag van Marijke en Ann D. Daarna kan je nog nagenieten van het lekkers dat we op kamp hebben gegeten en natuurlijk zijn er ook de onmisbare weetjes.

Vrijdag 21 juni : vertrekdag (liedje voor in de bus)

'Kheb mijn wagen volgeladen vol met Zonnewijzers.
Toen we daar in Brasschaat kwamen,
waren wij als keizers.
straks zijn we in de Bielebale,
en we gaan luistren naar verhalen.
Hop busje hop, hop busjes hop..

Zhebben hun wagen volgeladen vol met lekker eten.
Toen ze daar in Brasschaat kwamen,
waren zij niets vergeten.
Nu gaan ze koken - eten maken,
en da zal zeker were smaken.
Dank Johan dank, dank Rita dank.

Kheb mijn hartje volgeladen vol met lieve dingen.
Toen we daar in Brasschaat kwamen,
Waren wij aan 't zingen.
Nu gaan we samen gaan "kamperen"
Da moeten we al niemer leren.
Top groepje top, top groepje top.

Vrijdagavond : Zie ik de lichtjes vd Schelde

Zien we de lichtjes van de Schelde,
Dan blijft de bus heel even staan.
We gaan op kamp weer veel beleven
En Annie vraagt aan Rik "gaat gaan ?"

Zien we het kamphuis Bielebale
Tis of win de hemel zijn...
Daar gaan we goed ons hart ophalen
Dan zijn we als een groep zo fijn.

Zien we de kokskes aan de stove
Dan gaan de mondjes openstaan
We hoeven echt niet lang te wachten,
En Bernard zegt " het zal wel gaan"

Zien we de apéro verschijnen
Tis of win de hemel zijn...
Dan gaan we goed ons hart ophalen
Dan zijn we als een groep zo fijn.

Zaterdagavond 23 juni : over de mode (Mijn hoed die heeft 4 deuken)

Colette heeft veel paarse kleren
Paarse kleren heeft Colette
En had Colette zo geen kleren,
Dan was zij Colette niet meer...
    Gerda die heeft veel oorkingen
    Veel oorkingen heeft Gerda
    En had Gerda geen oorkingen
    Dan was zij Gerda niet meer....

De Paul die heeft veel stapschoenen
Veel stapschoenen heeft de Paul
En had de Paul zo geen schoenen
Dan was hij de Paul niet meer.....
    Annie die heeft skone coljees
    Skone coljees heeft Annie
    En had Annie zo geen coljees
    Dan was zij Annie niet meer.....

De pirre heeft veel koersebroeken
Veel zo'n broeken heeft de pirre
En had pirre zo geen broeken
Dan was hij de pirre niet meer....
    Bernard die heeft zware tassen
    Zware tassen heeft Bernard
    En had Bernard zo geen tassen
    Dan was hij Bernard niet meer...

Zondagavond 24 juni: gedicht diamant

Maandagavond 25 juni: bij thema 'Water' (De Marie Louise danst op en neer')

De meibloembus die rijdt op en neer
Hij gaat dwars door het drukke verkeer
En de sterke motor
Gaat weer flink te keer
Ja onze Stefaan hij doet het weer !

We voelen ons thuis van 's morgen tot 's avonds
Een leuke groep, je lacht om ter meest
Wat leuke dagen, je mag alles vragen
Dan gaan we naar metje en vieren we feest.

De meibloembus die rijdt op en neer
Hij gaat dwars door het drukke verkeer
En de sterke motor
Gaat weer flink te keer
Ja onze Stefaan hij doet het weer !

+ Gedicht 'Zee' van Toon Hermans

Ik wil alleen zijn met de zee,
ik wil alleen zijn met het strand,
ik wil mijn ziel wat laten varen,
niet mijn lijf en mijn verstand.

Ik wil gewoon een beetje dromen
rond de dingen die ik voel
en de zee, ik weet het zeker,
dat ze weet wat ik bedoel.

Ik wil alleen zijn met de golven,
'k wil alleen zijn met de lucht,
ik wil luist'ren naar mijn adem,
ik wil luisteren naar mijn zucht.

Ik wil luisteren naar mijn zwijgen,
daarna zal ik verder gaan
en de zee, ik weet het zeker,
zal mijn zwijgen wel verstaan.

Woensdagavond 26 juni : laatste dag samenvatting (10 kleine negers)

7 mooie dagen we trokken weer op kamp
De eerste dag weg met de bus,
Twas een plezante klus.

6 mooie dagen, we trokken naar de zoo
De tweede dag werd beestendag,
picknicken daar dat mag.

5 mooie dagen, we trokken naar tmusee
De derde dag werd kunstendag,
bewonderen daar dat mag.

4 mooie dagen, we trokken naar de stad
De vierde dag werd fotodag,
veel zoeken daar dat mag.

3 mooie dagen, we trokken naar de zee
De vijfde dag werd havendag,
veel luisteren daar dat mag.

2 mooie dagen, we trokken dan op tocht
De vijfde dag werd tochtendag
flink stappen dan dat mag.

1 mooie dag nog, we keren nu naar huis
De laatste dag wordt Metjesdag
veel eten daar dat mag.

Donderdag 27 juni : terugrit Liedje voor Metje (Melodie 'Mijn haan is dood', in canon zingen)

Onze dank is groot, onze dank is groot.
Onze dank is groot, onze dank is groot
We blijven steeds maar zeggen
Metje lief, Metje lief
We blijven steeds maar zeggen
Metje lief, Metje lief.
Panne panne panne lekkere pannekoek
Panne panne panne lekkere pannekoek

Onze dank is groot, onze dank is groot.
Onze dank is groot, onze dank is groot
We blijven steeds maar zeggen
Metje lief, Metje lief
We blijven steeds maar zeggen
Metje lief, Metje lief.
Panne panne panne lekkere pannekoek
Panne panne panne lekkere pannekoek

Aentwaerpe

'k Eb de wêrld rondgereze, 'k zen overal al gewest
mor in m'n eige stad der vuul ekik mij nog et best
alle wege leide nör Roême, da wörd toch zoe gezee
mor gefd mij mor m'n eige stad, 'k gon der iêl 't jaar oep congé

Refrein:

Aentwaerpe, 'k vuul me góed in auwe schoêt
Aentwaerpen ik blijf ba au da blefd zoê tot m'n doêd
Aentwaerpe ge zeh' vör mij ne kreêm van een stad
ik kus m'n twiê polle vör et lêve da'k ier al em gehad

Elk jaar oep de kaaie zörgd de foêr vör wa plezier
en oek ons polletiekers drage bij tot et vertier
ze klungele, ze foeffelen oh et gebeurd toch overal
de kleine man diê lacht ermeh, mor die in Brussel nog 't miêst van al

(refrein)

De Groête Mart, de Schippersstraat, et lêve lak as et is
gin gezeik, gin geziêver, 't is ier boter ba de vis
zoewel 's aves as in de vruugte, 't leve god ier z'ne gaenk
meh ne lach en meh een traan wörvör m'n welgemiênden daenk

(refrein)

't Is persies lak in ne film, 't waendelerras ba volle maan
ge loept er meh oe lief, 't is oem der efkes stil ba te blijve staan
het Scheld, de boête, ja 't is toch zoe magniefiek
en oep straat stoh' deze zanger meh' z'n Aentwaerpse muziek

Content lik zot (Lunacoustic)

`k Zin al blie at waait da min huis blijf stoaan
Dat ier binnen nie binnen rint
Da min voeten nog alten vooruit wil'n goan
En da 's uchtends de dag begint
Van nu voort is voortdoen wel genoeg
't Is geen wedstried om ter meest
Al da moeten moe nie `k zind zo moe
Al die show en grote feesten

Content lik zot met entwa van nieten
't Is nie mis moar je moet wel zien
Alsan entwat daj van verschiet
Al doende leer je gelukkig zin

Van te vele peizen kreef je 'n dikke kop
En ton lop je tegen de meur
Vog joen voeten deran nu en ton
Gif je dag 'n beetje kleur

Content lik zot met entwa van nieten
't Is nie mis moar je moet wel zien
Alsan entwat daj van verschiet
Al doende leer je gelukkig zin

'n Simpel ding 'n liedje zingen
Gelukkig zin 'n dagje theus, 'n wandeling
Dat is dat wilt voor 't zelfste geld
Zin we der morgen al niet meer
't Is woar enje

`k Zin al blie at waait da min huis blijf stoaan
Dat ier binnen nie binnen rint
Da min voeten nog alten vooruit wil'n goan
En da 's uchtends de dag herbegint

Kampverslag van Marijke

Ieper, 28 juni 2024

Dag Zonnewijzers,

Na ons zeer zonnige weer van ons kamp, schrijf ik nu op mijn eigen manier, onze ervaringen.

Vrijdagmorgen 21 juni 2024 laatstleden, vertrok ik met de auto van mijn broer Piet, en de vrouw van mijn broer Piet, Dora De Bock, naar Gullegem. Ik nam afscheid van mijn mama. Wanneer we in Gullegem waren bij Paul Vannieuwenhuysse en Leen Accou, stonden de bagage en de rolwagens klaar met onze valiezen, met de autobus van de Meibloem, en onze chauffeur Stefan Desmet, om naar Bielebaele Brasschaat te vertrekken in de Provincie Antwerpen. Eerst hielden we halt aan het Provinciaal Domein Puyenbroek in Wachtebeke, om onze picknick te eten. Nadat we onze picknick gegeten hadden, mochten we terug, naar de autobus van de Meibloem, en de chauffeur Stefan Desmet, om naar Bielebaele Brasschaat te vertrekken. Het was 17u35 dat we in de Bielebaele Brasschaat waren. Nadat we alles uit de autobus gehaald hadden, mochten we, met het zonnige en warme weer, naar buiten in de schaduw.

Ons kamphuis.

We zaten in een jeugdverblijf Bielebaele Paviljoen De Sterren met een zwembadweg rondom de natuur met veel bomen. Er waren een drietal koks mee, Johan Scherpereel, Rita Vandenborre, en Pierre Lesage, om iedere dag te koken voor ons, en die weer voor onze picknick zorgden. We kregen van de dagverantwoordelijken wat uitleg en een taakverdeling.

Daarna waren we geïnstalleerd in de kamers. Dit jaar sliep ik bij Lieve Vienne. Lieve Vienne vroeg aan mij, heb je met de lift naar boven geweest? Ik zei nee, maar wel in de Waaiberg Gits, waar ik verblijf, met mijn looprek om naar buiten naar de traktor, om mijn driewieler te halen, omdat ik van de Dokter en de Kinesiste Melina Tapia is haar naam, niet een ganse dag en niet ver te voet mag gaan voor mijn heup.

We deden allerlei soorten activiteiten, per groep, zoals een Fotozoektocht per nummers, de Zoo van Antwerpen, met allerlei soorten dieren, zoals een Neushoorn, Nijlpaarden, Flamingo's, Slangen, en Krokodillen. Mijn lievelingsdieren zijn Giraffen. De giraffen kwamen likken met hun lange halzen aan mijn nek. Ik vond dat heel leuk, en de moeite waard.

De volgende dag was er buiten een Mode, we bezochten het Middelheim museum met een Park, om die beelden na te doen, en met een Tentoonstelling, met een openluchtmuseum van Madonna, en hedendaagse Kunst, en Beeldhouwwerken.

De volgende dag was er Planning met een thema van een Diamant. We reden naar het hartje van Antwerpen. De vrouwelijke Gids gaf uitleg over de Stad Antwerpen, de Provincie Antwerpen, en de Haven van Antwerpen met een rondleiding, en een Historisch Centrum.

Ik was dinsdag 25 juni 2024 dagverantwoordelijke met Leen Accou, en ik zong een liedje. Het liedje is : Alle eendjes zwemmen in het water, Falderalderire Falderalderire Bis 2 X. Alle eendjes zwemmen in het water Faldera Falderidera hopsa sa.

Daarna bezochten we de Haven van Antwerpen met een Havengids met de grootste zeehaven van België. Nadien reden we naar Doel een Dorp op de

Linkeroever van de Schelde met nieuwe havendokken en industriegronden met wat uitleg van een vrouwelijke Gids. In de avond was er een Aperitief met een Rode Draad.

De volgende dag was er een Dagtocht met Bekende Antwerpenaren. Ik ging eerst een eindje te voet tot aan de weg waar Jocelyne Hanssens stond. Daarna zat ik, in mijn rolwagen voor mijn heup, als Katrien Denoulet mij duwde aan het Natuurlijke Peerd bos. Ik volgde de weg met Rode Pijlen. Omstreeks 19u45 eindigden we, met onze dagtocht per groep, met in de avond nogmaals, met een Aperitief en een Rode Draad, van Eveline Maillaerd en Donaat Dumon op een scherm. Ik deed mee in een Rode Draad met het liedje van Willy Sommers. Het liedje van Willy Sommers is, maar het stroofje ken ik niet zo meer goed, maar wel het Refrein. Het Refrein is : Laat de zon in je hart, het schijnt toch voor iedereen, geniet van het leven, want het duurt maar even Bis 2 X. Maar ik deed mijn bewegingen met mijn armen en heupen, zoals bij mijn Koor van de Smile, dat ik ook zal zingen, en optreden , met personen en handicap die in Torhout wonen. Mijn zang en optreden vindt plaats in Lichtervelde.

De volgende dag was er een Terugrit met het Thema Sport. Leen vroeg aan mij, wat ik wilde doen, en ik zei tegen Leen, dat ik wilde gaan zwemmen, omdat het zwemmen heel goed is voor mijn heup. Ik zwom met Caroline, Donaat, Bernard, Leen, Claudine, Mia en Ann Dekyvere. Ik vond het heel leuk en gezond.

Het afscheid nemen.

De laatste avond was er weer een Aperitief, een Rode Draad met een liedje. Het liedje is :

Onze dank is groot, onze dank is groot. Bis 4 X

Onze dank is groot, onze dank is groot

We blijven steeds maar zeggen

Metje lief, Metje lief

We blijven steeds maar zeggen

Metje lief, Metje lief. Bis 2 X

Panne panne panne lekkere pannenkoek

Panne panne panne lekkere pannenkoek. Bis 2 X

N.B. Het liedje is van mijn haan is dood, mijn haan is dood :

Mijn haan is dood, mijn haan is dood. Bis 4 X

Hij kan niet meer zeggen Ko Ko Die, Ko Ko da

Hij kan niet meer zeggen Ko Ko Die, Ko Ko da. Bis 2 X

Ko Ko Ko Ko die, Ko Ko die, Ko da, Ko Ko Ko Ko die, Ko Ko die, Ko da. Bis

2 X

Nadien vertrokken we met onze Chauffeur Stefan Desmet naar de woonst van Myriam Van Dooren om lekkere pannenkoeken te eten met een drankje, wat we wilden drinken, met een kopje koffie, dat we gekregen hadden, voordat we naar Gullegem vertrokken om huiswaarts te gaan.

Daarna kregen de Koks een omslag.

De Chauffeur Stefan Desmet heeft ons allen getrokken met zijn Foto en met alle Zonnewijzers op de trappen en de liftbus, die we van hem gekregen hadden. De Chauffeur Stefan Desmet nam mij vast op de liftbus, met een knuffel op zijn rug, dat ik hem gegeven had.

Ik zou nog zo'n goed kamp van de Zonnewijzers wel willen beleven !

Volgend jaar is het kamp van de Zonnewijzers in de Kleppe te Everbeek in de maand juli !

Marijke Duthoo

Verslag van Ann D.

Vrijdag 21 juni: vertrek dag - thema (H)Antwerpen

We werden met zijn allen verwacht omstreeks 9 u 30 bij Paul & Leen. Iedereen kwam mondjesmaat toe. Het deed wel een beetje raar dat het kamp zo vroeg was.

De bus van de Meibloem kwam de straat ingereden en toen de buschauffeur Stefaan uitstapte, was het voor iedereen van ons een blij weerzien. Hij zag het ook helemaal zitten om weer met ons op stap te gaan.

Met veel helpende handen ging het snel om al ons materiaal in de aanhangwagen te krijgen. De bagage werd in de autocar geplaatst en ook de rolstoelen.

Plotseling brak er even paniek uit, Jan bleek zijn hoofd ergens tegenaan gestoten te hebben bij het inladen van de bagage. Daarbij had hij een hoofdwond(je) opgelopen. Gelukkig was Claudine vlug in de buurt. Gerda besliste om 's avonds achter te komen met de trein samen met Vincent.

Na wat rond te telefoneren kon Jan gelukkig terecht bij de huisarts van Paul & Leen. Die zou het mooi plakken.

Claudine en Katrien - die dagverantwoordelijken waren - riepen iedereen bijeen en haalden een landkaart uit om de route te tonen, we maakten een tussenstop in Wachtebeke.

We konden met zijn allen de autobus op en we zwaaiden de thuisblijvers uit. De sfeer zat er meteen goed in.

Flurk deelde het kampsteekje uit dat Vincent had laten afdrukken. Iedereen had wat leesvoer, zelf was ik benieuwd naar mijn bijdrage in het steekje.

In het provinciaal domein Puyenbroeck aangekomen lasten we een toiletpauze in. Omdat het nog niet regende, besloten we een wandeling te doen op het domein.

We keken met zijn allen uit naar een picknickplaats, waar we eventueel konden onze picknick opeten. Je zag dat het de voorbije dagen veel had geregend want hier en daar stonden er flinke plassen. Bepaalde stukken waren ook afgesloten omdat die er te drassig bijlagen.

Iedereen haalde zijn regenkledij boven want het begon te druppelen, van buiten picknicken zou er niks van in huis komen. Daarom zochten we de cafetaria op. Het was eventjes zoeken voor we die hadden gevonden.

Daar aangekomen konden we in een zaaltje apart onze picknick opeten. De

meesten hadden honger dus het smaakte ons. Drank moesten we bestellen ter plaatse, maar er was een personeelslid die niet al te vriendelijk was.

Omdat het hevig bleef regenen, besloot onze buschauffeur Stefaan ons aan de cafetaria op te pikken aan de achterkant. Het bleek niet mogelijk om tot daar te rijden met de autocar omwille van de bomen.

Stefaan besloot om de bus langs de voorkant te parkeren en ons op deze manier op een

snelle manier op te pikken. Omdat er tamelijk veel file stond rondom en in Antwerpen besliste hij om te rijden langs Nederland.

Mia telefoneerde naar Johan om eens te vragen of ze al toegekomen waren op de kampplaats. Dat bleek het geval te zijn, maar ook daar had het behoorlijk geregend. Ze hadden door het slechte weer de auto nog niet kunnen lossen. Evelyn besloot dat het nog eens tijd was om een liedje te zingen. Ze werd begeleid door Paul met zijn gitaar. Evelyn had een liedje geschreven en we konden de tekst uit volle borst meezingen.

Er werd tijdens de busrit gezellig gekeuveld over koetjes en kalfjes. De meesten hadden ook gehoord dat de weergoden ons goedgezind zouden zijn en dit stemde ons natuurlijk gelukkig.

Voor Veerle was het de eerste keer dat ze met de bus op kamp was. Ze vind dat net als iedereen een zaligheid.

Zo kwamen we in Antwerpen, we zagen een deel van het havengebied. Dat zouden we op dinsdag gaan bezoeken onder leiding van een gids. We zagen ook kermisattracties en enkelen onder ons vroegen zich af of dit de Sinkenfoor was, dat betwijfelden we.

Stefaan reed met de autocar Brasschaat binnen en dat zagen we aan de grote villa's langs de baan. Vijf jaar geleden waren we hier al op kamp geweest. We reden de parking van het zwembad op en kwamen op onze bestemming. Daar stond Ferrie ons al op te wachten. Rika zou later komen want ze had nog gasten in haar BB.

Iedereen die kon helpen hielp om alles te lossen van de autocar en de aanhangwagen. Dat verliep dankzij de vele handen heel vlot.

De mensen die niet konden helpen kwamen samen in een zaaltje recht tegenover de eetzaal en de keuken. Toen de autocar leeg was bleek iedereen te verzamelen. Katrien nam de tijd om briefjes te hangen aan de kamers.

Evelyn nam van de gelegenheid gebruik om haar wat te installeren voor de rode draad die ze elke dag zou presteren tijdens de aperitief.

Katelijne kwam ook toe. Samen met Donaat waren ze Jos gaan ophalen in Halle. Ze hadden behoorlijk veel file gehad. Jos was uiteraard ook blij om weer bij ons te zijn.

Katrien, was klaar met de kamerverdeling. Nu kwam ze ons meedelen hoe ze de kamerverdeling had gedaan. Nadien kregen we de gelegenheid om ons te installeren op onze kamer.

Op een bepaald uur werden we verwacht voor de aperitief. Als ik het mij goed herinner, had Johan het hapje met peperkoek klaargemaakt. Evelyn stelde de rode draad voor. Dit jaar hadden we geen kampthema. Elke dag stond in het teken van een thema dat iets te maken had met Antwerpen. Jos, Katelijne, Ferrie, Donaat en de koks

hadden ons liedje niet gehoord dat we tijdens de busrit gezongen hadden, daarom besloten we het nogmaals te zingen.

De koks waren er ook weer op gevierd om ons weer te verwennen met lekker eten. De eerste maaltijd smaakte voortreffelijk. Na het eten werden er ook een aantal praktische zaken afgesproken.

We zaten gezellig te keuvelen toen Gerda en Vincent toekwamen. Ze hadden er een hele reis op zitten met de trein en tram. Ze hadden ook honger, de koks hadden gelukkig nog een bord voor hen voorzien.

Iedereen was uiteraard ook benieuwd hoe het met Jan ging. Gelukkig kon Gerda zeggen dat alles in orde was met hem. Toen ze vertrok was hij aan het kijken naar een voetbalmatch op televisie.

Na de afwas ging ik naar mijn kamer, want het was een lange dag geweest.

Zaterdag 22 juni: dierentuin - thema beestendag

De dagverantwoordelijken van dienst waren Gerda en Annie. Ze wekten ons op gepaste wijze met een koekje van een bepaald dier dat we zelf mochten kiezen. We werden gevraagd om rond 9 uur aan tafel te zijn. Zelf had ik goed geslapen, maar mijn kamergenoot Sophie had niet zo goed geslapen. Ik was benieuwd hoe de anderen hadden geslapen.

Het ontbijt smaakte ons voortreffelijk. De koks waren naarstig bezig met broodjes te smeren die we zouden meenemen naar de zoo.

Evelyn had de avond voordien ook onze eetzaal wat opgesmukt met een aantal pluchen dieren, zo konden we alvast in de sfeer komen van de dag.

Tijdens het ontbijt nam Annie plotseling het woord als dagverantwoordelijke om een aantal praktische zaken af te spreken. Ze raadde ons ook aan wat regenkledij mee te nemen, want ze gaven kans op een regenbui.

Iedereen zag het zitten om eens naar de zoo te gaan. Ik was er al heel lang niet meer geweest en was benieuwd of er veel zou veranderd zijn.

Toen we met zijn allen op de autobus zaten, konden we vertrekken richting de zoo.

Weer viel het ons op hoe gemakkelijk en vlot alles loopt met een autobus. Dat is een zaligheid, Stefaan zette ons dan ook af vlak bij het centrale station.

Toen we met zijn allen afgestapt waren gingen we als groep naar de ingang.

Leen had in de bus aan iedereen zijn of haar EDC-kaart gevraagd. Ik vond de mijne niet terug, dus ik dacht dat ze verloren was. Maar ondertussen heb ik ze teruggevonden.

Op de bus had Gerda de groepjes meegedeeld zodat we niet allemaal samen hoefden te blijven. Toen we eenmaal binnen waren verdeelden we ons in groepjes.

Voor elk groepje op pad ging, besloten we eerst een picknickplaats aan te duiden en ook een bepaald uur af te spreken om terug samen te komen.

Ons groepje besloot eerst een kijkje te nemen bij onze soortgenoten de apen. Onderweg kwamen we tot de vaststelling dat er veel volk in de zoo was. De apen zaten allemaal in het binnenvverblijf, je kon zien dat de verzorgers hun eten goed verstopt hadden. Ze moesten zoeken achter hun eten. Er was iemand uit ons groepje die op de ruit klopte en één verzorger had dit gezien en kwam naar ons toe en zei dat we dit beter niet deden. Daarmee schrikten we de apen af. Toen we wat verder gingen, zagen we twee kleine aapjes die achter elkaar renden en met elkaar speelden. Het was zo stilaan tijd om naar de afgesproken picknickplaats te gaan. Daar aangekomen konden we genieten van broodjes die onze koks belegd hadden met verschillende soorten beleg en groentjes. Drank hadden we bij het vertrek kunnen uitkiezen. Rika vervoegde de groep. Zij was natuurlijk blij om de groep terug te zien. Haar gasten waren een namiddag op stap en zij was met de bus gekomen. Nadat iedereen voldoende had gegeten en nog eens naar het toilet was geweest, besloten we weer in de kleinere groepjes verder te gaan. Ons groepje besloot om de verschillende soorten vogels te gaan bewonderen. Af en toe moesten we goed kijken om de dieren te zien, ze hadden ook soms rare namen. We moesten opletten waar we liepen om niet in de plassen te lopen van de overvloedige regen van de voorbije weken. Op een gegeven moment kwamen we een ander groepje tegen dat bij de flamingo's stond te kijken. Het is raar dat een dier op een poot kan staan. Blijkbaar zijn flamingo's altijd roze omdat ze gevoederd worden met garnalen. Ons groepje besloot weer wat verder te gaan, maar op een gegeven moment hadden we zin in koffie. Dus we beslisten om een terrasje te doen. Toen we op het terras kwamen bleken er nog van onze groep daar te zijn. We konden onze bestelling alleen maar doorgeven via een smartphone. Dat werkte bij enkelen onder ons wat ongenoegen op. Toen het gelukt was om alles via een smartphone door te geven, werden we gauw op het terras bediend. De koffie werd gepresenteerd met een typisch Antwerps handje. De koffies smaakten en na een tijd(je) besloten we ons bezoek verder te zetten. Toen we uit de cafetaria kwamen, zagen we dat er grote dranghekken stonden. Het begon lichtjes te regenen, maar niet iedereen had zin om direct zijn regenjas aan te doen. We konden op den duur niet verder dan onze regenjassen aan te trekken. We kwamen op een gegeven moment uit bij de leeuwen, er zaten er een vier à vijftal. Best imposant om te zien, maar de regen was spelbreker om lang te blijven staan. We gingen door tot we ergers binnen konden. Het was het reptielengebouw, met heel wat *kooien*. Je moest soms goed kijken om de dieren te zien. De namen waren ook interessant om te lezen, er stond ook telkens bij uit welk land ze afkomstig waren. Nog een groep was ook daarbinnen gegaan omwille van het weer. Het was tof om daar samen te zijn en elkaar de 'verborgen' dieren te laten ontdekken. Plotseling zag ik een spin en ik was er toch wat van geschrokken. Carolien was een verkeerde richting uitgegaan, gelukkig konden we ze weer binnenlaten. We gingen met ons groepje een gedeelte in met veel natuur. Daar konden we schildpadden zien in alle soorten grootte. Verschillende soorten vogels vlogen vrij rond.

Het viel mij op hoe verandert dat de zoo was, veel meer groen. Ik was al heel lang niet meer geweest.

Wat verder kwamen we terecht bij de aquariums van de vissen. Dat was ook best indrukwekkend, het waren allemaal aquariums naast elkaar. Je zag roggen en allerlei andere vissen.

Op het einde was er een groot aquarium met verschillende soorten vissen, best indrukwekkend om te zien. Ook veel kinderen stonden er met verbazing naar te kijken. Het was mooi om te zien.

Ernaast zagen we zeepaardjes en we konden er blijven naar kijken. We stonden versteld hoe mooi en elegant die zijn.

Sommige vissen hadden ook meer ruimte nodig en zwommen in twee aquariums.

Op het einde was er een grote fontein, maar het sproeide niet. Wat er wel opviel was dat er heel wat muntstukken in lagen. Je kon er natuurlijk niet aan, anders waren er mensen wellicht al op dat idee gekomen.

Dan kwamen we bij de pinguïns, je zag dat er verschillende soorten waren. Het is curies om te zien hoe die dieren lopen.

We kwamen weer buiten en het was weer droog, we wandelden verder en kwamen allerlei dieren tegen. De grootste die we zagen waren natuurlijk de giraffen. We konden hen op verschillende plaatsen bewonderen.

Natuurlijk wilden we ook wat foto's nemen, maar ze waren niet zo bereidwillig om mee te werken en ze wandelden soms hun binnen verblijf in. Gelukkig werd ons geduld beloond, want er kwam er een eten aan de voederbak vlakbij waar we stonden.

We kregen zin om iets te drinken en plotseling kwamen we tot de vaststelling dat Donaat ontbrak in ons groepje. Gelukkig konden we hem snel bereiken en waren we in een fluitje van een cent voltallig.

We gingen met de groep nog iets gaan drinken buiten aan een speelplein. Het was plezant om de kinderen te zien spelen.

Zo werd het stilletjes tijd om te vertrekken, want we hadden een punt afgesproken om te verzamelen om dan naar de autobus te gaan.

Het was een geslaagde dag, het was vele jaren geleden dat ik er nog geweest was. Het viel mij op dat het zoveel groener was.

Op de kampplaats gekomen konden we ons nog wat oprissen en werden we verwacht voor de aperitief en de rode draad. Deze stond in het teken van mode. Donaat projecteerde zoveel mogelijk de laptop op een doek, zodat iedereen het kon zien.

Zondag 23 juni: kunstuitstappen thema mode

De dagverantwoordelijken van dienst waren Veerle en Ann D. (het jong geweld - grapje). We besloten om op een vrolijke manier te wakken. Met een paraplu gingen we de kamer binnen en zongen we een liedje.

Een zondags ontbijt waar de koks en Pierre - met zijn fiets naar de bakker - voor gezorgd hadden, stond op ons te wachten. Er was voor iedereen een croissant.

Ontbijten met de groep is een zaligheid van alles heb je keuze.

Terwijl wij bezig waren met te ontbijten waren de koks al naarstig bezig met onze picknick van die dag klaar te maken.

Iedereen maakte zich klaar om na het ontbijt op het afgesproken uur met de bus te kunnen vertrekken. Als dagverantwoordelijke had ik wel niet het goede voorbeeld gegeven. Ik had nog geholpen met de afwas en was aan de late kant. Het beloofde echt een zonnige dag te worden, onze buschauffeur Stefaan zette ons zo dicht mogelijk af bij Middelheim.

De dagverantwoordelijken hadden de groep een opdracht gegeven. Bij de verschillende beelden doorheen het park mochten we selfies maken. In het park stond er een grote televisie. Ik zag er niks op, maar hoorde achteraf van Katelijne dat ze er wel iets had gezien.

We kwamen bij een aantal grote 'spiegels' terecht, als je er ging voorstaan kregen we een ander volume - groter, kleiner, smaller of dikker. Dit leidde tot hilarische en lachwekkende beelden van uzelf.

Vincent voelde zich in zijn nopjes. Hij kon zijn passie ten volle beoefenen en wij hadden er natuurlijk baat bij.

Iedereen trok naarstig foto's van zichzelf en de anderen. Die zouden 's avonds beoordeeld worden door ons allen. Deze moesten allemaal bij Veerle terecht komen.

Op een gegeven moment zagen we tussen twee bomen iets hangen. Met enkelen gingen we er onderstaan, de bijna jarige kreeg de opdracht dit ook eens te doen. Zo werd het stilaan tijd om een plaatsje te zoeken om te picknicken, dat wilden we wat in de schaduw doen.

We vonden een geschikt plaatje, maar door het drassig weer van de afgelopen dagen en weken bleek dit voeten in de aarde te hebben.

Colette viel op een gegeven moment om met rolstoel en al, gelukkig zonder veel erg. In een fluitje van een cent was ze dankzij de nodige mankracht recht. Ze was geschrokken, maar verder was er niks aan de hand.

Veerle vroeg aan mijn vriend Wilfried waar de toiletten waren. Ze wandelden naar de uitgang en hij toonde haar de wc's.

De picknick werd uitgedeeld, het was koude pasta met groentjes. Onze kok hadden kosten gemaakt dit jaar en nieuwe potjes gekocht. Het smaakte ons voortreffelijk en de nieuwe potjes werden unaniem goedgekeurd.

De meesten moesten na het eten naar het toilet, het was aanschuiven geblazen. Enkelen van ons namen de tijd om nog wat selfies te nemen.

Toen we voltallig waren gingen we naar de autocar, maar we bleken de verkeerde kant te zijn opgegaan. Gelukkig kwamen we iemand tegen aan wie we het konden vragen en hij zette ons op de goede weg.

Op die weg kwamen we nog enkele beelden tegen, maar veel tijd om deze te bekijken hadden we niet. We werden tegen een bepaald uur verwacht in het Koninklijk Museum van schone kunsten.

Stefaan stond met de autocar klaar en laadde ons op. Toen we op weg waren

naar het museum nam Veerle het woord. Ze had een goed systeem om ons in twee groepen te verdelen, maar ze zou zich nog vergissen.

Op weg naar het museum kwamen we weer talrijke statige huizen tegen. Stefaan moest de bus achteruitrijden in een nauw straatje. Een fietser was ongeduldig. Onze bewondering voor zijn rijkunsten, dit zouden we meer dan eens ervaren.

Weetjes van op kamp

- Vincent zegt dat er een genderleeuw te zien was in de zoo. Een mannetjes leeuw zonder manen. Dé nieuwe uitdaging dus een dierengenderkliniek.
- Dat de okapi een zeer mooi dier is met een kleintje, maar moeilijk te zien achter de schermen.
- De twee groepen voor het museum waren minuscuul uitgedokterd door de dag verantwoordelijke Veerle. In het museum werd groep 2 - groep 1 om als eerste te starten. En 1 werd tweede groep met Veerle die van groep 2 naar groep 1 verschoven was. Hoe kon dat...haar verbazing was groot
- Dat we even dachten dat Ann D. in Middelheim ontvoerd werd. Gelukkig bleek de man in kwestie een vriend van Ann.
- Dat Katrien 's avonds vliegende roggen in de lucht ziet.
- Dat we het dit jaar aan Sophie te danken hebben dat we met de bus op kamp konden gaan. Ze stortte het geld dat ze voor haar wijding had gekregen door aan de zonnewijzerskas.
- Keukenweetje: Johan heeft liever een lange smalle dan een korte dikke (van de aardappelen, hé)
- Dat er voor Myriam een kaarsje in de kerk werd aangestoken.
- Dat er een zwarte onderbroek met streepjes (witte geen bruine) circuleerde in de wandelgangen van Bielebale. De kuisploeg vond die, gaf deze aan de Bielebale verantwoordelijke die uiteindelijk bijna bij Donaat terecht kwam via Rita...? Die bleek dan toch niet Donaat zijn eigendom te zijn. Bizar de broek ligt er verzeker nog! Zoek je onderbroekje (het rijmt).
- Dat Marijke, op de dag dat ze dagverantwoordelijke was, 's avonds 'Laat de zon in je hart' met de juiste gebaren heeft gezongen.
- Annie vraagt aan Bernard: 'Wat doe je dan als je niets te doen hebt? Misschien van alles??
- Rik en Annietje zeggen dat het een heel schoon kamp is van de Zonnewijzers en dat ze iedereen graag zien en daarom heel graag komen.
- Mia heeft zich bekeerd tot de Islam: op een matje, op haar knieën met haar gezicht naar Mekka gekeerd (van haar oefeningen)
- Dat een varkensboerderij een boerderij is waar men varkens kweekt, en een geitenboerderij waar men geiten kweekt, maar wat is dan een kinderboerderij!!!
- Dat je groeefoto's best neemt vanuit 'rolstoelperspectief' (op de ooghoogte van rolstoelgebruikers) en dus niet vanuit vogel- of kikvorspectief.

- De uil is het symbool van de wijsheid. Maar elke uil start als een uilskuiken.

Gerechten van op kamp

Toscaanse pasta (2 personen)

Maak deze Toscaanse pasta met romige spitskool pesto gedroogde tomaten en mascarpone en je waant je zo in Italië. Lekker makkelijk en snel te maken. Serveer met geraspte Parmezaanse kaas.

Ingrediënten

300 g Spitskool
1 el Olijfolie
150 g Gemengd gehakt
2 Sjalot
2 Teen Jumbo Knoflook
125 ml Wijn witte droge
125 g Mascarpone
150 g Tagliatelle vers
3 el Groene pesto
45 g Halfgedroogde Tomaten
5 takjes Basilicum vers (takje)
100 g Geraspte kaas Parmezaanse
1 snufje Zout

Bereidingswijze in 5 stappen

1. Kook de pasta beetgaar volgens de gebruiksaanwijzing op het pak. Laat de pasta uitlekken in een vergiet.
2. Verhit de olie in een hapjespan of wok. Bak hierin het gehakt rul en lichtbruin. Breng op smaak met peper en zout. Voeg de gesnipperde sjalot en knoflook toe en bak even mee. Voeg de in fijne reepjes gesneden spitskool hieraan toe. Bak de spitskool circa 2 minuten mee. Roer de witte wijn erdoor. Laat het geheel ongeveer 2 minuten zachtjes sudderen.
3. Doe de mascarpone in de pan en laat de mascarpone zachtjes smelten. Af en toe roeren. Doe daar een scheutje room bij (om wat meer saus te hebben)
Doe daar de groene pesto bij, alsook de zongedroogde tomaten
4. Voeg de pasta eraan toe en meng alles goed door elkaar. Proef en breng eventueel nog op smaak met peper en zout.

5. Meng vlak voor het opdienen de basilicum door de pasta. Serveer met geraspte Parmezaanse kaas.

EET SMAKELIJK!

Appelchips

3 appels (jonagold), ½ kl paprikapoeder, ½ kl gedroogde oregano, P&Z

Verwarm de oven op 100°. Spoel en droog de appels. Verwijder het klokhuis en snij het vruchtvlees met de mandoline of scherp mesje in fijne schijfjes.

Leg de appelschijfjes op een met bakpapier beklede bakplaat en droog ze zo'n 3 uur in de oven.

Leg de appelchips op een schaaltje en kruid ze met het parikapoeder, de oregano, P & Z.

In een luchtdichte doos kan je ze wel een week bewaren

"uit Libelle lekker"

Merveilleux van peperkoek met cremepate en pickles

Gewone peperkoek, cremepate, brésiliennenootjes, pickles en room

Snij met een vormpje de peperkoek in gelijke stukjes.

Snij ook met hetzelfde vormpje stukjes uit de cremepate.

Leg nu tussen 2 deeltjes peperkoek een schelletje van ongeveer 3 mm dik cremepate. Besmeer de zijkanten van je peperkoek nu ook met wat cremepate, dmv een mesje.

Strooi nu wat nootjes op een bordje en rol de zijkant van je peperkoekje nu door de nootjes.

Doe wat pickles in een potje met ietsje room en mix dit tot een gladde puree.

Doe met een spuitzak of een koffielepeltje wat pickles bovenop je peperkoekje, en werk af met een plukje tijm.

Lief en leed

Bij Elly werd een 4de kindje geboren. Proficiat Siska en Marti.

Op 4 juli werd Jaro Van Staeyen geboren, zoontje van Maarten en Valérie. Proficiat Mieke en Flurk.

Op 3 juli is de mama van Colette, Monique Huyghe, overleden.

Op de uitvaart bracht Colette deze afscheidstekst

Mama,

Je hebt je lot moedig gedragen.

Veel verdriet heb je gekend.

Eerst kreeg ik mijn auto-ongeval. Hoeveel uren heb jij niet aan mijn bed gezeten in het ziekenhuis om mij opnieuw te leren eten en drinken.

Dan kreeg Ludo zijn auto-ongeval.

Als laatste kreeg je te horen dat papa Parkinson had. Dat bracht veel zorgen met zich mee totdat papa gestorven is.

Je kwam dit verlies zo moeilijk te boven.

Toch bleef jij bij dit alles een sterke vrouw.

Lieve mama,

Nu is het jouw beurt om rust te vinden.

We blijven geloven dat je rond ons blijft zweven en je ziel blijft voortbestaan.

Enkele bijdragen

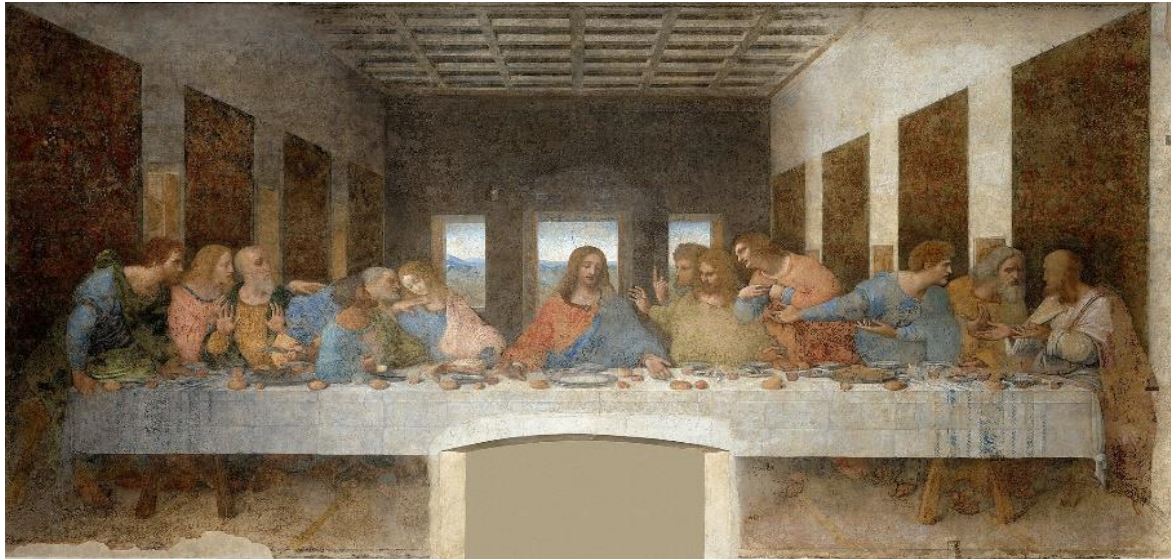
In de loop van de eeuwen zijn er vele kunstenaars geweest die geprobeerd hebben om 'Het laatste avondmaal' zoals Da Vinci die schilderde, in een nieuw jasje te steken.

De Russische kunstenaar Raoef Mamedov (°1956) liet zich inspireren door het werk van Da Vinci. Het is een fotoproject waarin de rollen van de apostelen gespeeld worden door mensen met het syndroom van Down. Hij kende hen goed want hij had jaren gewerkt in ziekenhuizen waar zij verbleven. Hij zegt er zelf over dat hij hen uitkoos vanwege hun '*puurheid, onbevangenheid en volstreekte eerlijkheid*' en hun herkenbare emoties. Hij fotografeerde ieder afzonderlijk en de foto's werden samengebracht op 5 panelen. Zo lijkt het werk wat de vorm betreft sprekend op dat van Da Vinci.

Het is aangekocht door Museum Krona in Uden (NL) en is daar te zien.

Bron:

Catechesehuis vzw

Leonardo Da Vinci (1452-1519)

Avondliedekens   Alice Nahon

I

Des avonds worden mijn gepeinzen
Een hofke van geheimenis...
Waar bloemen naar het Westen wijzen,
Waar iedere vogel slapen is.

Des avonds wordt de wereld kleiner
En dichter alle ver verleên...;
Die eenzaam zijn, worden alleener,
En, die beminnen, méér bijeen.

Des avonds weegt er op mijn zwijgen
Die schoone, menselijke pijn...;
De drang een innig woord te krijgen
En zelf voor iemand lief te zijn.

II

Daar ligt erbarmen in den avond,
Een goedheid, die geen grenzen weet;
Wie 's avonds geeft zijn hert, zijn handen,
Vergeet zoo goed zijn eigen leed.

Daar ligt vergiffenis in den avond...;
O gij, die 'k smorgens heb gehaat,
Ik voel, dat gij, ter schemer-ure,
Weer schoon door mijn gedachten gaat.
En liefde ligt er in den avond,
Zóóveel, dat ik den wreeden man,
Die 't schoonste van mijn droom ontwijdde,
Des avonds weer beminnen kan.

III

't Is goed in 't eigen hert te kijken
Nog even vóór het slapen gaan,
Of ik van dageraad tot avond
Geen enkel hert heb zeer gedaan;

Of ik geen oogen heb doen schreien,
Geen weemoed op een wezen lei;
Of ik aan liefdelooze menschen
Een wordeke van liefde zei.

En vind ik, in het huis mijns herten,
Dat ik één droefenis genas,
Dat ik mijn armen heb gewonden
Rondom een hoofd, dat eenzaam was...;

Dan voel ik, op mijn jonge lippen,
Die goedheid lijk een avondzoen... -
't Is goed, in 't eigen hert te kijken
En zóó z'n oogen toe te doen.

Belevnissen na het kamp

Onze kok Johan heeft een nieuwe knie. Operatie geslaagd en herstel verloopt zoals gewenst. Johan wenst iedereen te bedanken voor zijn/haar bezoekje, telefoontje en/of kaartje.

Die griezelige foto was een teken van Claudine en Katrien, met behulp van een varkenspoot...

Deze 2 nulletjes hebben alvast van hun traktatie genoten. Ze hebben er 70 jaar op moeten wachten.

j

BREINBREKER

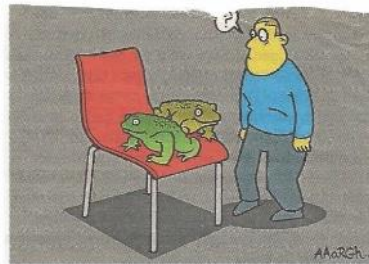
WIE OF WAT ZOEKEN WE ?

De oplossing van deze raadsels
vind je in het volgende zonnesteekje !

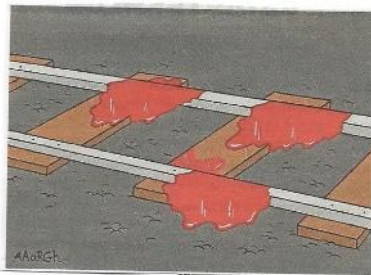
1

2

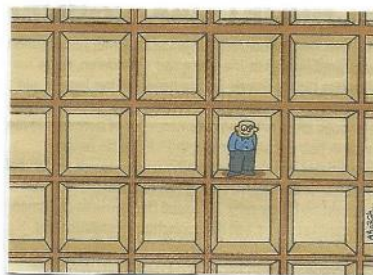
3

4

5

6

